

Enhorabona, fra Rafel

Sempre he cregut que, darrere les casualitats, hi ha alguna cosa més que l'atzar. Per això, no tinc dubtes que no és mera casualitat la felicitat coincidència que vivim enguany a Vila-real: en el 750é aniversari de la nostra fundació, un vila-realenc, un dels nostres, és nomenat abat del Monestir de Poblet, un dels exemples més bells de patrimoni, cultura i espiritualitat, a més del lloc on descansen, precisament, les restes del nostre rei fundador, Jaume I. Ahir mateixa, dia de Sant Benet, fundador de l'orde, fra Rafel Barrué rebia la benedicció abacial de mans de l'abat general de l'orde cistercenca, fra Mauro Giuseppe Lepori. Fins allí, ens vam desplaçar una comitiva important d'uns 150 vila-realencs orgullosos del nostre veí, per a demostrar-li tot el nostre afecte i orgull.

En una cerimònia d'una solemnitat i bellesa extraordinàries, Rafel Barrué ha esdevingut ja l'abat número 106 de Poblet, a més de president de la Congregació Cistercenca de la Corona d'Aragó, que engloba diversos monestirs. Poc podré dir del nou abat de Poblet que no sapiem. Bondadós, humil, creatiu –hem tingut l'oportunitat de comprovar-ho en alguna exposició de la seua obra Vila-real- i, sobretot, molt apreciat al nostre poble, amb el qual manté uns lligams d'estima i compromís innegables. Que Rafa és un vila-realenc orgullós de seua ciutat amb cor de poble ho va demostrar novament ahir. Millor gest impossible, quan en les seues primeres paraules com abat va recordar a tots els assistents -entre els qui es trobava el president de la Generalitat de Catalunya, Pere Aragonés, i altres autoritats- que estem celebrant el 750é aniversari del seu estimat Vila-real. Ciutat que és poble... és part de la nostra grandesa.

En les seues paraules, a més, no ha faltat el record al nostre patró, Sant Pasqual, i al beat vila-realenc Pascual Fortuño. Paraules mesurades i profundes que ens han parlat de Déu com a amor i del perill de l'ésser humà quan es dedica a lluitar per a ser més que els altres. El secret és servir. Les ferramentes, el silenci i la paraula.

Que un vila-realenc siga nomenat abat de Poblet és un orgull, però si, a més, aquesta fita succeeix en un moment com el 750é Aniversari, la satisfacció és doble. Amb motiu d'aquesta important commemoració, fa unes setmanes, un nodrit grup de vila-realencs i vila-realencques va poder visitar Poblet. No hi vaig poder assistir, però em consta la cordialitat i l'afecte amb què els participants van ser rebuts per Rafel i per tota la comunitat de monjos. Una visita que ens connecta amb els nostres orígens i amb un espai d'espiritualitat únic que, tot i que no està en terres valencianes, els vila-realencs i vila-realencques sentim també molt a prop.

A fra Rafel li desitge, en nom del poble de Vila-real, tota la sort en aquesta nova tasca de govern d'uns dels principals monestirs del país i, sense dubte, un espai de referència per a la història de Catalunya, de l'Església i la nostra pròpia. Per donar idea de la importància del càrrec, a la solemne benedicció abacial celebrada ahir a l'església de Santa Maria de Poblet, hi van assistir els diferents bisbes de Catalunya, entre d'altres autoritats eclesiàstiques i civils.

Conta fra Rafel que, abans ni tan sols que es plantejara la possibilitat de ser monjo –i molt menys abat- de Poblet, va visitar com molt de nosaltres hem fet el monestir on es troben les tombes dels reis de la Corona d'Aragó, i que la primera reacció d'aquell jove impetuós amb ànima d'artista va ser assegurar que no hi tornaria mai. Però, afortunadament, hi va tornar. I ací ha dedicat els últims 25 anys, en diferents responsabilitats, que van des de l'hostatgeria al càrrec de prior, fins a fa a penes dos mesos. Ara, rep la mitra i el bàcul per a fer-se càrrec de la gestió d'un dels monestirs de referència a Catalunya, amb l'objectiu d'apropar la vida monàstica a la població, més enllà de les visites turístiques i el pelegrinatge.

Nosaltres, els vila-realencs i vila-realenques que ahir ens vam desplaçar fins a Poblet, vam poder comprovar l'estima i el respecte que fra Rafel ha sabut sembrar al seu voltant. I ens vam sentir profundament orgullosos de què un dels nostres veïns siga, des d'ara, un referent de les nostres arrels cristianes, històriques i culturals. Perquè són els referents com ell els qui, amb el seu exemple de vida, ens ajuden a construir una nova Vila-real del segle XXI més cohesionada, arrelada i orgullosa. Una ciutat amb cor de poble que batega encara més fort quan veiem com un dels nostres veïns aconsegueix fites importants.

Acabe pensant en una cosa que tots els qui servim hauríem d'observar i que guiarà el dia a dia de Rafa a partir de hui, la Regla per als monjos de Sant Benet 27, 5-9: "L'abat ha de tenir una sol·licitud extrema i ha de vetllar amb tot l'enginy i amb tota la traça per no perdre cap de les ovelles que té encomanades".